

Sygn. akt: I C 668/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Rybarczyk
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Dudzińska

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa **R. B. (1)**

przeciwko **B. D.**

o ochronę dóbr osobistych

1. zobowiązuje pozwanego B. D. do złożenia i wydania powodowi R. B. (1), w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, pisemnego oświadczenia następującej treści: „Bardzo przepraszam Pana Prezydenta R. B. (1) za to, że podczas konferencji na temat (...) – czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? dopuściłem się naruszenia dóbr osobistych Pana Prezydenta R. B. (1) – przez to, że podałem nieprawdziwe i bezprawne informacje o rzekomym załatwieniu przez Pana Prezydenta utwardzenia drogi oraz doprowadzenia kanalizacji do nieruchomości Pana Ł. N. (1). Ubolewam nad swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem”, przy czym treść oświadczenia winna zostać napisana na komputerze z zastosowaniem standardowej czcionki Times N. R. w rozmiarze 14 w kolorze czarnym, 1,5 wersa odstępu, wydrukowana na papierze koloru białego,

2. zasądza od pozwanego na rzecz Hospicjum im. ks. J. P. przy parafii Ś. Polskich Braci Męczenników w B. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych),

3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.930 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści złotych) tytułem kosztów procesu.

SSO Wojciech Rybarczyk

I C 668/16

UZASADNIENIE

Powód R. B. (1) wniósł przeciwko B. D. pozew w którym domagał się o zobowiązania pozwanego B. D. do złożenia pisemnego oświadczenia i wydania go powodowi R. B. (1) o następującej treści:

„Bardzo przepraszam Pana Prezydenta R. B. (1) za to, że podczas konferencji na temat (...) - czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? dopuściłem się naruszenia dóbr osobistych Pana Prezydenta R. B. (1)- przez

to, że podałem nieprawdziwe i bezprawne informacje o rzekomym załatwieniu przez Pana Prezydenta utwardzenia drogi oraz doprowadzenia kanalizacji do nieruchomości Pana Ł. N. (1). Ubolewam nad swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem."

- przy czym powyższa treść oświadczenia winna zostać napisana na komputerze z zastosowaniem standardowej czcionki Times N. R. w rozmiarze 14 w kolorze czarnym, 1,5 wersu odstępu, wydrukowana na papierze koloru białego;
- w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz Hospicjum im. bł. ks. J. P. przy Parafii Św. Polskich Braci Męczenników, ul. (...). Prałata R. B. (2) 3,(...)-(...) B. kwoty 10 000 zł oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 18 lutego 2016 r. radny B. D. zorganizował przed (...) ratuszem konferencję (...) i równiejsi" czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? Podczas jej trwania zebranych dziennikarzom rozdawał ulotki zatytułowane: (...) - czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta?

Z jej treści można wyczytać min.: „Tyle tylko, że nie zdarza się, by osobie prywatnej taką drogę wysypały ekipy Zarządu Dróg. Do tego potrzebne są znajomości lub zadziałać musi polecenie- i to nie zastępcy prezydenta, a samego szefa. Do działki Pana N. drogę wysypano tłuczniem. Do działek sąsiednich nie."

„Rzadko komu jednak udaje się załatwić tego rodzaju inwestycję na koszt wodociągów, chyba, że jest się byłym zastępcą prezydenta B.."

„Taki przypadek, jest dziwnym trafem związany z działką byłego zastępcy prezydenta B.- N.. Zresztą, czy możemy to iv ogóle nazwać przypadkiem? " „Pozwolenie na doprowadzenie wody i budowę kanalizacji oraz utwardzenie prywatnej drogi wydane zostało moim zdaniem z naruszeniem obowiązującego prawa. Jak to sobie załatwić? Trzeba być przybocznym pana R. B. (1) z PO. Jeśli chcesz cos pilnie załatwić w B.- zapisz się do POI".

W czasie wystąpienia pozwany powtórzył te same treści, które znalazły się w ulotce rozdawanej dziennikarzom. Dodatkowo wskazał, iż: „Dlatego, że nie mógł się dogadać (Ł. N. (2)) z mieszkańcami, którzy już zrobili tą wodę, ponieśli koszty i chciał się do nich dołączyć. Nie chciał ponieść kosztów. Woli to zrobić na koszt Miasta B.."

„Urzednicy, z urzednikami z którymi rozmawiałem, nie chcę mówić z którymi, bo ja nie chcę, żeby stracili pracę. Powiedzieli jasno i wyraźnie Pan Prezydent kazał. M. to wykonali. Taka byłaby informacja od urzedników."

Informacje o zwołanej konferencji przez radnego B. D. zostały zamieszczone w lokalnych mediach: Gazecie (...) wydanie z dnia 19 lutego 2016 r. s.13, na stronie internetowej Portal K..pl, Gazecie (...). Okoliczności, iż Prezydent B. miał załatwić Pan Ł. N. (1) drogę i kanalizację na koszt miasta są nieprawdziwe i naruszają dobra osobiste powoda.

Powód wzywał pozwanego do zaprzestania naruszenia dóbr osobistych oraz do usunięcia skutków naruszenia. B. D. w żaden sposób na to wezwanie nie zareagował. W związku z tym wskazać należy, iż powód podjął próbę ugodowego zakończenia sporu. W związku z postawą pozwanego, R. B. (1) nie podejmował już dalszych prób ugodowego załatwienia sprawy. W tym stanie faktycznym powód nie wyraża zgody na prowadzenie mediacji.

Powód wskazał, że działania pozwanego naruszyły jego dobra osobiste takie jak dobre imię, godność i cześć. Wypowiedzi pozwanego godziły w dobre imię powoda i zarzucały powodowi działania niewłaściwe. Przedmiotowe wypowiedzi radnego D. niewątpliwie wywołują u przeciętnego odbiorcy wrażenie, iż Prezydent R. B. (1) może załatwić wszystko, w tym podejmując działania niezgodne z prawem (jak wskazał pozwany), ale tylko wyłącznie w odniesieniu do swoich kolegów. Przypisanie takiego postępowania niewątpliwie wywołuje negatywny jego obraz w opinii społecznej oraz naraża na utratę zaufania, niezbędnego w sprawowanej przez niego funkcji. Wypowiedź

pozwanego dotyczyła faktów. W czasie konferencji B. D. nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie stawianej tezy. Jego zachowanie zatem było bezprawne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że na początku lutego 2016r. pozwany został poproszony przez mieszkańców posesji położonych przy ul. (...) w B. o podjęcie interwencji w związku z uzyskaną przez mieszkańców informacją o planowanym zamknięciu ulicy i podjęciu przez spółkę Miejskie (...) prac polegających na położeniu w ciągu tej ulicy sieci wodno-kanalizacyjnej. Do spotkania z mieszkańcami doszło 5 lutego 2016r. Mieszkańcy wyrażali oburzenie celem i zakresem inwestycji, która spowodowała odcięcie dojazdu do posesji położonych przy ul (...) i poważnie utrudniła mieszkańcom poruszanie się po drodze. Prowadzone prace uniemożliwiły w szczególności przewóz do szpitala osoby wymagającej systematycznego dializowania. Mieszkańcy zwracali uwagę, że sposób realizacji inwestycji przy ul. (...) nie odpowiadał dotychczas stosowanej przez (...) praktyce załatwiania wniosków o zaopatrzenie w wodę. Zgodnie bowiem z dotychczasową praktyką stosowaną przez (...), w tym w szczególności w stosunku do mieszkańców ul. (...), doprowadzenie wody odbywało się na częściowy koszt wnioskodawców a przebieg sieci wodnej był ustalany w ten sposób, że całość prac wykonywana była wyłącznie na terenie prywatnych posesji co nie wymagało zamykania ulicy i zmiany organizacji ruchu. Oburzenie mieszkańców wzbudziły zarówno czekające ich utrudnienia związane z zamknięciem ulicy jak również przyczyny, dla których podjęta została decyzja o zamknięciu ulicy, a w szczególności ustalenie, że sieć wodna zostanie doprowadzona wyłącznie do jednej działki bowiem pozostałe już zostały do sieci przyłączone. Nadto czas realizacji inwestycji liczony od 5 grudnia 2014r. tj złożenia przez Ł. N. wniosku, przez przyjęcie przez Zgromadzenie Wspólników uchwały o ujęciu tej inwestycji w planie rzeczowo finansowym, co nastąpiło w styczniu 2015r. a następnie wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, co nastąpiło dnia 15 października 2015r. do ogłoszenia przetargu i wyboru wykonawcy, co nastąpiło w grudniu 2015r. a następnie podjęcia decyzji o zamknięciu ulicy i rozpoczęcia prac, co nastąpiło w dniu 22 lutego 2016r. - wskazywał, że wniosek o zaopatrzenie w wodę złożony przez Pana Ł. N. został zrealizowany szybciej niż podobne wnioski składane przez mieszkańców, w tym przez osoby ubiegające się o doprowadzenie sieci do posesji położonych przy ul. (...).

W następstwie spotkania z mieszkańcami w dniu 5 lutego 2016r. pozwany udał się do Urzędu Miasta w celu ustalenia treści decyzji o pozwoleniu na budowę a następnie spotkał się z przedstawicielami (...) w siedzibie Zarządu Dróg uzyskując informacje na temat terminów prac budowlanych i zasadach ich wykonywania przy ul. (...). W wyniku zebranych informacji pozwany ustalił, że decyzja nr (...) udzielająca pozwolenia na budowę sieci wod-kan w ciągu ulicy (...) została wydana na podstawie błędnego ustalenia statusu tej ulicy i zaliczenia jej do kategorii dróg gminnych podczas gdy z obowiązującą w mieście klasyfikacją ul. (...) należy do dróg o statusie powiatowym. Ulice posiadające status dróg gminnych zostały bowiem wymienione w Załączniku nr 3 do Wieloletniego programu utwardzania ulic gruntowych zlokalizowanych na terenie miasta B.". W wykazie tym ul. (...) nie figuruje, co -jak ustalił pozwany - oznaczało, że posiada ona status drogi powiatowej. W dniu 18 lutego 2016r. tj na 4 dni przed rozpoczęciem prac budowlanych przy ul. (...), pozwany chcąc doprowadzić do przywrócenia stanu zgodnego z prawem i przeciwdziałać naruszeniu interesu mieszkańców ul. (...) zwołał konferencję prasową, na której sformułował i postawił pytania kierowane do Prezydenta R. B. (1) kwestionując zasadność decyzji dotyczącej realizacji inwestycji przy ul. (...).

W ocenie strony pozwanej zarówno zarzut pozwu jak i przytoczone w treści uzasadnienia okoliczności faktyczne i prawne nie zasługują na uwzględnienie z następujących powodów:

1. Pozwany działał w interesie publicznym w granicach i na podstawie przysługującego mu prawa a sformułowana ocena działań powoda mieściła się w granicach dopuszczalnej krytyki podjętej w ramach wykonywania funkcji kontrolnej radnego.

2. Powód działając w roli organu tj. jako Prezydent Miasta ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania tego organu a w szczególności wówczas, gdy sprawuje bezpośredni nadzór nad jednostkami organizacyjnymi, którym zarzucone zostały nieprawidłowości. Nie może on zatem zasadnie twierdzić, że nie istnieje związek przyczynowo

skutkowy pomiędzy pełnioną przez niego funkcją publiczną a skutkami nieprawidłowych działań podjętych przez jednostki przez niego bezpośrednio nadzorowane.

3. Ujemna ocena działalności powoda znajduje uzasadnienie w okolicznościach faktycznych, które pozwany szczegółowo zbadał.

4. Działanie pozwanego nie posiada cech bezprawności albowiem podniesiony przez niego zarzut przybiera postać oceny, której nie można przypisać cech obraźliwego ataku ani nie jest motywowana realizacją indywidualnego interesu pozwanego bądź celem poniżenia powoda a nadto powód jako osoba pełniący funkcje publiczne musi liczyć się ujemnymi ocenami tej działalności.

W świetle przytoczonych powyżej okoliczności nie ulega wątpliwości, że pozwany miał uzasadnione podstawy, by poddać krytyce działanie Prezydenta R. B. (1) a nadto przytoczone przez niego okoliczności znajdują potwierdzenie w treści zgromadzonych dowodów. Niektóre z okoliczności mających istotne znaczenie dla rozpoznania i rozstrzygnięcia niniejszej sprawy potwierdza sam powód w treści złożonego pisma procesowego.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

Powód R. B. (1) pełni obowiązki Prezydenta Miasta B.. W związku z pełnioną funkcją kieruje i sprawuje nadzór nad działaniami wszystkich urzędników Urzędu Miasta ponadto wykonuje uprawnienia przysługujące właścicielowi w stosunku do spółek prawa handlowego, w których wyłącznym udziałowcem jest Miasto B.. Do spółek tych należą między innymi Miejskie (...) w B. – sp. z o.o. (...) zadania pozwany wykonuje zarówno bezpośrednio jak i za pośrednictwem podległych mu urzędników, którzy w jego imieniu upoważnieni są do wydawania decyzji.

/dowód: zeznania powoda R. B. (1) k. 256v- 258

Zeznania pozwanego B. D. k. 258-260

Regulamin Organizacyjny UM w B. k. 106-141/

Ł. N. (4) w latach 2012-2014 pełnił obowiązki zastępcy prezydenta Miasta B.. Wcześniej był prezesem jednej ze spółek miejskich – (...) Parku (...), kierował również Zarządem Dróg Miejskich.. Z racji pełnionych obowiązków współpracował z powodem. Relacje powoda i Ł. N. (1) miały charakter wyłącznie służbowy.

/dowód: zeznania powoda R. B. (1) k. 256v- 258

Zeznania świadka Ł. N. (1) k. 154-155

Zarządzenie o powołaniu na stanowisko zastępcy prezydenta k. 142/

Ł. N. (4) jest wspólnie ze swoją żoną właścicielem działki budowlanej położonej w B. przy ulicy (...). Działka powyższa powstała w wyniku podzielenia jej przez poprzedniego właściciela na 3 działki budowlane. Ponadto wydzielona została jedna działka na drogę wewnętrzną i jedna działka sprzedana miastu z przeznaczeniem na drogę dojazdową do wydzielonych działek. W związku z zamiarem budowy domu na tej działce podjął on działania mające na celu doprowadzenie sieci wodociągowej do części ulicy do której przylega jego działka. Ponadto z uwagi na to, że jego działka podobnie jak pozostałe wydzielone w tym miejscu działki nie miała dobrego dojazdu zwrócił się na przełomie kwietnia i maja 2014 r do Zarządu Dróg Miejskich w B. o udroźnienie drogi. Na drodze stanowiącej własność miasta a prowadzącej do działki Ł. N. (4) latem 2014 wykonane zostały prace polegające na usunięciu wierzchniej warstwy i utwardzeniu poprzez wysypanie warstwy kruszywa a później wiórków asfaltowych. Na około 10 metrowym odcinku drogi wewnętrznej nie należącym do miasta wysypano kruszywo. Prace powyższe były wykonane na koszt miasta.

/dowód: Zeznania świadka Ł. N. (1) k. 154-155

Zeznania świadka S. D. k. 155-156v

Zeznania świadka T. S. k. 198v-200

Zeznania świadka A. K. k. 233-235

Zatwierdzenie projektu organizacji ruchu i dokumentacja projektowa k. 98-105

Zdjęcia k. 222/

Ł. N. (4) w dniu 5.12.2014 r. złożył wniosek o ujęcie w planach inwestycyjnych budowy wodociągu i kanalizacji do jego nieruchomości. W dniu 30.01.2015 r. Zgromadzenie Wspólników spółki Miejskie (...) uchwaliło plan rzeczowo-finansowy na rok 2015, którego jednym z załączników był plan inwestycji własnych i remontów kapitałowych, który zawiera jako jeden z zadań inwestycyjnych „Budowę sieci wod-kan. w drodze dojazdowej od ul. (...). Następnie wykonano dokumentację projektową. W dniu 15.10.2015 r. wydana została decyzja nr (...) Prezydenta Miasta B. udzielająca pozwolenia na budowę przez Miejskie (...) w/w sieci wodno-kanalizacyjnej. Decyzję wydał M. Z. Dyrektora Wydziału Administracji Budowlanej działający w imieniu Prezydenta Miasta B.. W dniu 15.12.2015 r. ogłoszono przetarg nieograniczony na wykonanie powyższej inwestycji zaś miesiąc później podpisano umowę z wykonawcą firmą (...). W dniu 26.01.2016 r. została podpisana umowa na wykonanie przyłączy wodno-kanalizacyjnego, m.in. z Ł. N. (1). Umowa ta dotyczyła wykonania przyłącza jego nieruchomości do rozbudowywanej sieci wodno-kanalizacyjnej.

/dowód: zeznania powoda R. B. (1) k. 256v- 258

Zeznania pozwanego B. D. k. 258-260

Zeznania świadka Ł. N. (1) k. 154-155

Zeznania świadka S. D. k. 155-156v

Zeznania świadka M. S. k. 197-198v

Zeznania świadka T. S. k. 198v-200

Uchwałą z 30.12.2015 i program utwardzania ulic k. 73-96

Zatwierdzenie projektu organizacji ruchu i dokumentacja projektowa k. 98-105

Decyzja z dnia 15.10.2015 i mapka k. 151-153/

Rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej miała polegać na wybudowaniu kolejnego jej odcinka na ulicy (...). Istniejąca już sieć wybudowana była na gruntach prywatnych właścicieli poszczególnych posesji w trzymetrowym pasie wzdłuż ulicy. Istniała możliwość rozbudowy sieci w kierunku działki Ł. N. (1) poprzez jej przedłużenie począwszy od końca istniejącej nitki. Wymagało to jednak wykonania prac także na gruntach prywatnych, na których znajdował się koniec sieci. Dla wykonania takich prac niezbędna była zgoda właściciela gruntu. Właściciel działki był gotów wyrazić zgodę na pracę na jego gruncie jednak uzależnił to od wykonania przez Miejskie (...) prac na terenie innej jego nieruchomości położonej w B. przy ul. (...). Z uwagi na powyższe żądanie nie doszło do porozumienia i w konsekwencji rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej miała nastąpić poprzez wybudowanie nowej nitki tej sieci, które na pewnym odcinku ulicy (...) miała być równoległa do istniejącej już sieci, z którą łączyła się w innym miejscu niż pierwotnie zakładano. Nowa nitka sieci miała znajdować się w pasie drogowym ulicy (...). Wykonanie tych prac miało się wiązać z czasowym zamknięciem ruchu drogowego na ulicy (...). Mieszkańcy ulicy (...) po uzyskaniu informacji o planach zamknięcia ulicy sprzeciwili się temu. Poprosili o interwencję w tej sprawie pozwanego – radnego B. D.. Mieszkańcy zwracali również pozwanemu uwagę na to, że inwestycja jest realizowana bardzo szybko

natomiast w latach wcześniejszych rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej była bardzo powolna i nadal nie została ona doprowadzona do niektórych ulic. Zastrzeżenia dotyczyły również zasad finansowania inwestycji.

Do spotkania z mieszkańcami ulicy (...) z udziałem przedstawiciela Miejskich (...) oraz pozwanego doszło 5 lutego 2016r. Mieszkańcy wyrażali oburzenie celem i zakresem inwestycji, która spowodowała odcięcie dojazdu do posesji położonych przy ul (...) i poważnie utrudniła mieszkańcom poruszanie się po drodze. Prowadzone prace uniemożliwiły w szczególności przewóz do szpitala osoby wymagającej systematycznego dializowania.

W następstwie spotkania z mieszkańcami w dniu 5 lutego 2016r. pozwany udał się do Urzędu Miasta w celu ustalenia treści decyzji o pozwoleniu na budowę a następnie spotkał się z przedstawicielami (...) w siedzibie Zarządu Dróg uzyskując informacje na temat terminów prac budowlanych i zasad ich wykonywania przy ul (...). W wyniku zebranych informacji pozwany ustalił, że decyzja nr (...) udzielająca pozwolenia na budowę sieci wod-kan w ciągu ulicy (...) została wydana na podstawie błędnego ustalenia statusu tej ulicy i zaliczenia jej do kategorii dróg gminnych podczas gdy z obowiązującą w mieście klasyfikacją ul (...) należy do dróg o statusie powiatowym. W konsekwencji działań podejmowanych przez powoda. Miejskie (...) nie rozpoczęły prac w zaplanowanym terminie. Ogłosiły ponownie przetarg na wykonanie tych prac z tym jednak zastrzeżeniem, że prace nie mogą wiązać się z długotrwałym zamknięciem dla ruchu drogowego ulicy (...). W wyniku przetargu wyłoniono inną firmę, która wykonała prace bez całkowitego i długotrwałego wyłączenia z ruchu ulicy.

/dowód: Zeznania pozwanego B. D. k. 258-260

Zeznania świadka Ł. N. (1) k. 154-155

Zeznania świadka S. D. k. 155-156v

Zeznania świadka T. S. k. 198v-200

Zeznania świadka T. G. k. 200v-202

Zeznania świadka A. K. k. 233-235

Zeznania świadka B. K. k. 235-236 v

Zeznania świadka Ł. R. k. 236v-237

Zeznania świadka W. M. k. 255-256

Pismo (...) z 23.02.2016 k. 27-28

Pismo (...) z 15.02.2016 k. 71-72

Pisma z k. 181-196/

W dniu 18 lutego 2016 r. pozwany B. D. zorganizował przed (...) ratuszem konferencję (...) i równiejsi" czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? Podczas jej trwania pozwany zebranych dziennikarzom rozdawał ulotki zatytułowane: (...) - czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? W treści ulotki napisano między innymi: „Tyle tylko, że nie zdarza się, by osobie prywatnej taką drogę wysypały ekipy Zarządu Dróg. Do tego potrzebne są znajomości lub zadziałać musi polecenie- i to nie zastępcy prezydenta, a samego szefa. Do działki Pana N. drogę wysypało tłuczniem. Do działek sąsiednich nie." „...„Rzadko komu jednak udaje się załatwić tego rodzaju inwestycję na koszt wodociągów, chyba, że jest się byłym zastępcą prezydenta B..” „...„Taki przypadek, jest dziwnym trafem związany z działką byłego zastępcy prezydenta B.- N.. Zresztą, czy możemy to iv ogóle nazwać przypadkiem? " „...„Pozwolenie na doprowadzenie wody i budowę kanalizacji oraz utwardzenie prywatnej drogi wydane zostało moim zdaniem z naruszeniem obowiązującego prawa. Jak to sobie załatwić? Trzeba być przybocznym pana R. B. (1) z PO. Jeśli chcesz coś pilnie załatwić w B.- zapisz się do POI". W czasie wystąpienia podczas konferencji pozwany powtórzył te same

treści, które znalazły się w ulotce rozdawanej dziennikarzom. Dodatkowo wskazał, iż: „Dlatego, że nie mógł się dogadać (Ł. N. (2)) z mieszkańcami, którzy już zrobili tą wodę, ponieśli koszty i chciał się do nich dołączyć. Nie chciał ponieść kosztów. Woli to zrobić na koszt Miasta B.” „Urzednicy, z urzednikami z którymi rozmawiałem, nie chcę mówić z którymi, bo ja nie chcę, żeby stracili pracę. Powiedzieli jasno i wyraźnie Pan Prezydent kazał. M. to wykonali. Taka byłaby informacja od urzedników.”. Uczestnikami powyższej konferencji byli przedstawiciele lokalnych mediów.

/dowód: zeznania powoda R. B. (1) k. 256v- 258

Zeznania pozwanego B. D. k. 258-260

Zeznania świadka M. S. k 197-198v

Ksero ulotki k 14

Zapis przebiegu konferencji prasowej k. 15-17

Nagranie konferencji k. 52

Artykuły prasowe k. 18-26/

Powód R. B. (1) o wykonywaniu w/w inwestycji i o tym, że związana jest ona z działką Ł. N. (4) dowiedział się dopiero z mediów po konferencji prasowej pozwanego z dnia 18.02.2016 r. Wcześniej powód nie wiedział o tej inwestycji i nie podejmował osobiście żadnych działań ani nie wydawał decyzji, które jej dotyczyły. Powód nie wpływał również w jakikolwiek sposób na podejmowane w tej sprawie przez podległych mu urzędników oraz pracowników Miejskich (...) decyzje i działania. Po konferencji pozwanego powód zwrócił się do podległych mu urzędników i spółek o wyjaśnienia w sprawie. Wezwał również pozwanego do zaprzestania naruszania dóbr osobistych. Na wezwanie to pozwany nie odpowiedział.

/dowód: zeznania powoda R. B. (1) k. 256v- 258

Zeznania pozwanego B. D. k. 258-260

Zeznania świadka M. S. k 197-198v

Pismo (...) z 23.02.2016 k. 27-28

Wezwanie do zaprzestania naruszania dóbr osobistych k. 29-31/

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie istotą sporu było ustalenie czy powód R. B. (1) w jakikolwiek sposób wpływał na tok postępowania w sprawach związanych z doprowadzeniem sieci wodno-kanalizacyjnej i udrożnieniem drogi do działki Ł. N. (4). Przedmiotem sporu nie było to czy podejmowane w toku tej inwestycji przez urzędników podległych powodowi oraz pracowników spółek miejskich decyzje i działania były prawidłowe lecz to czy powód w jakikolwiek sposób wpływał na ich działania, w szczególności czy nakazywał wydawanie decyzji określonej treści oraz czy wpływał na procesy decyzyjne w tej sprawie.

Wbrew stanowisku prezentowanemu przez stronę pozwaną istotą sporu nie jest kwestia prawidłowości działań urzędników miejskich i spółek miejskich w związku z w/w inwestycją lecz ewentualne niezgodne z prawem działania powoda. Świadczy o tym fakt, że na konferencji prasowej w dnia 18.02.2016 oraz w kolportowanej wówczas ulotce, pozwany zarzucił powodowi „załatwienie” utwardzenia drogi i doprowadzenia sieci wodno-kanalizacyjnej do działki Ł. N. (4), wprost mówił, że w tej sprawie musiało być polecenie i to nie zastępcy prezydenta a samego szefa. Wskazywał, że urzednicy z którymi rozmawiał mówili wyraźnie „Pan Prezydent kazał”. Użyte sformułowania zarzucały powodowi de facto nieuczciwość i osobiste, niezgodne z prawem zaangażowanie w sprawę. Powód uznał te wypowiedzi za

naruszające jego dobra osobiste i zażądał wyłącznie usunięcia skutków tego naruszenia poprzez złożenie wskazanego w pozwie oświadczenia. Treść żądania powoda determinuje w związku z tym zakres przedmiotu sporu. Pozwany nie formułował natomiast zarzutów dotyczących ewentualnego braku nadzoru powoda nad podległymi mu służbami a powód nie domagał się złożenia oświadczenia dotyczącego tej kwestii a tylko w takiej sytuacji konieczne byłoby zbadanie prawidłowości działań urzędników i spółek miejskich.

Dokonując oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie Sąd skupił się z w/w przyczyn na kwestiach będących przedmiotem sporu w niniejszej sprawie tj dotyczących ewentualnego osobistego zaangażowania powoda w podejmowanie decyzji związanych z udroźnieniem drogi i doprowadzeniem sieci wodno-kanalizacyjnej do nieruchomości Ł. N. (1).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda R. B. (1). Jego zeznania zasługują na wiarę albowiem są logiczne i wewnętrznie spójne znajdują również potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach z dokumentów i zeznaniach świadków M. S., Ł. N. (1), S. D. i T. S.. W ocenie Sądu zeznania powoda w świetle pozostałych w/w dowodów są wiarygodne i wskazują na to, że powód nie uczestniczył osobiście w podejmowaniu jakichkolwiek decyzji związanych z doprowadzeniem sieci wodno-kanalizacyjnej do nieruchomości Ł. N. (1) ani nie nakazywał nikomu z podległych mu osób wydawania określonych decyzji w tej sprawie.

Sąd uznał za częściowo wiarygodne zeznania pozwanego B. D.. W ocenie Sądu na wiarę nie zasługują twierdzenia pozwanego, że powód osobiście wpływał na działania urzędników i spółek miejskich w związku z w/w inwestycją. Pozwany powoływał się wyłącznie na informacje jakie uzyskał od urzędników, którym powód miał kazać podejmować określone działania w tej sprawie. Pozwany nie ujawnił jednak nazwisk tych osób w związku z tym nie jest możliwe zweryfikowanie tych twierdzeń a więc brak jest podstaw do uznania ich za wiarygodne. Za niewiarygodne Sąd uznał również twierdzenia pozwanego, że zwołanie konferencji prasowej było jedyną formą dotarcia do powoda jako prezydenta miasta w sposób, który wywołał jego reakcje w sprawie w której pozwany zamierzał interweniować. W ocenie Sądu twierdzenie to jest całkowicie niewiarygodne albowiem pozwany nie próbował w ogóle zwracać się do powoda z interwencją w sprawie zamknięcia przejazdu ulicą (...) ponadto w trakcie konferencji prasowej pozwany skupił się na formułowaniu zarzutów wobec osoby powoda i nie wspominał w ogóle o problemach mieszkańców ulicy (...) w związku z planowanym zamknięciem ruchu na tej ulicy na czas realizacji inwestycji. Dopiero na pytanie jednego z dziennikarzy wyjaśnił, że sprawa dotyczy ulicy (...) a jego wyjaśnienie było bardzo ogólne i w ogóle nie nawiązywało do kwestii utrudnień jakie czekają mieszkańców w wypadku zamknięcia ulicy (...). Okoliczności te podważają całkowicie wiarygodność twierdzeń pozwanego, że konferencja prasowa została zwołana aby zapobiec zamknięciu ulicy i że była to jedyna możliwość wywołania szybkiej reakcji powoda.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. S., Ł. N. (1), S. D. i T. S.. Świadczenie opisywali w swoich zeznaniach czynności podejmowane w związku z inwestycją przy ulicy (...) a M. S. dodatkowo działania podjęte przez powoda po konferencji prasowej pozwanego. W ocenie Sądu ich zeznania w zakresie jakiego dotyczy przedmiot sporu tj osobistych działań powoda w związku z w/w inwestycją zasługują na wiarę albowiem są one spójne i znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. Jednocześnie jak to zostało już wcześniej wskazane sąd nie oceniał prawidłowości działań urzędników i spółek miejskich o których świadkowie zeznawali.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków T. G., A. K., B. K., Ł. R., W. M.. Świadczenie opisywali przyczyny dla których zwrócili się o interwencję do pozwanego, jakie podjął w sprawie działania oraz opisali problemy jakie występują na terenie dzielnicy, w której zamieszkują w związku z rozbudową sieci wodno-kanalizacyjnej oraz utrzymaniem dróg. Zeznania w/w świadków sąd uznał za wiarygodne albowiem ich twierdzenia wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały. Jednocześnie jednak wskazać należy, że treść tych zeznań w jakikolwiek sposób nie wskazywała na osobiste zaangażowanie powoda w sprawę inwestycji przy ulicy (...).

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z w/w dokumentów albowiem strony nie kwestionowały ich autentyczności a rozbieżności dotyczyły wyłącznie znaczenia jakie należy im przypisać. Ponadto dowody te generalnie dotyczą kwestii prawidłowości działań urzędników miejskich a nie osobistego zaangażowania powoda w kwestie związane z realizacją

inwestycji na ulicy (...). Jedyne decyzja z dnia 15.10.2015 r (k151-152) miała według strony pozwanej stanowić dowód zaangażowania powoda w sprawę i na tą decyzję pozwany powoływał się w trakcie konferencji prasowej. Treść tej decyzji a w szczególności fakt, iż nie została wydana osobiście przez powoda lecz przez urzędnika, któremu powierzono wydawanie decyzji tego rodzaju w imieniu prezydenta miasta nie stanowi wiarygodnego dowodu na osobisty wpływ powoda na czynności podejmowane w związku z inwestycją.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał żądania powoda w przeważającej części za uzasadnione.

Powód domagał się w przedmiotowej sprawie ochrony jego dóbr osobistych poprzez nakazanie pozwanemu złożenia określonego w pozwie oświadczenia mającego na celu usunięcie skutków naruszenia tych dóbr. Powód wskazał, że wypowiedzi pozwanego na konferencji prasowej w dniu 18.02.2016 oraz treść kolportowanej wówczas ulotki naruszyły jego dobra osobiste takie jak cześć, godność i dobre imię.

Przepis artykuł 23 k.c. zawiera przykładowy katalog dóbr osobistych, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. W sytuacji, gdy doszło do zagrożenia lub naruszenia istniejącego dobra osobistego, osoba dotknięta cudzym działaniem ma możliwość wystąpienia z roszczeniem o charakterze niemajątkowym (art. 24 k.c.), a w przypadkach uzasadnionych, także o charakterze majątkowym (art. 24 § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c.).

Katalog dóbr osobistych wymienionych w art. 23 kc nie jest wyczerpujący, nie budzi jednak wątpliwości, że do kręgu chronionych dóbr osobistych należy prawo do godności, czci, dobrego imienia. Bezprawne zaś jest każde działanie sprzeczne z normami prawnymi, z porządkiem prawnym oraz zasadami współżycia społecznego. Jak wskazał Sąd Najwyższy za bezprawne uważa się każde działanie naruszające dobro osobiste, jeżeli nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających je oraz że do okoliczności wyłączających bezprawność naruszenia dóbr osobistych zalicza się: działanie w ramach porządku prawnego, wykonywanie prawa podmiotowego, zgodę pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1989r., sygn.. akt II Cr 419/89, Legalis nr: 26806).

Należy wskazać, iż rozkład ciężaru dowodu w sprawach o ochronę dóbr osobistych przedstawia się w ten sposób, że na powodzie spoczywa obowiązek wykazania, że jego dobra osobiste zostały naruszone lub zagrożone naruszeniem przez cudze działanie. Z kolei na pozwanym, któremu przypisano określone zachowanie naruszające dobra osobiste ciąży obowiązek wykazania okoliczności, które wyłączają bezprawność jego zachowania, wobec domniemania takiej bezprawności.

Wyniki postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie wskazują, że w/w wypowiedzi pozwanego na konferencji prasowej w dniu 18.02.2016 oraz treść kolportowanej wówczas ulotki miały charakter bezprawny i naruszały dobra osobiste powoda takie jak cześć, godność i dobre imię. Pozwany zarzucał powodowi działania nieuczciwe i niezgodne z obowiązującym prawem. Podnosił wprost, że powód „załatwił” Ł. N. (4) wykonanie drogi i doprowadzenie sieci wodno-kanalizacyjnej do działki. Wskazywał, że wynika to z polecenia powoda z października 2015 r oraz, że uzyskał informację o tym, że to powód kazał podejmować te decyzje. Okolicznością bezsporną jest to, że pozwany wypowiadał tego rodzaju twierdzenia i kolportował ulotkę, która je zawierała.

Publiczne stawianie powyższych zarzutów niewątpliwie naruszało dobre imię powoda, jego godność i cześć. Zarzucanie nieuczciwych zachowań powodowi – aktywnemu politykowi – wywołało duże zainteresowanie mediów, którego wynikiem był szereg publikacji prasowych oraz zainteresowanie opinii publicznej a w konsekwencji niewątpliwie spowodowało różnorodne komentarze na temat sprawy. Sytuacja ta mogła u przeciętnego, rozsądnie myślącego człowieka stać się podstawą do negatywnych ocen powoda jako człowieka i polityka. Wypowiedź pozwanego spowodowała, że wśród mieszkańców miasta wytworzył się negatywny obraz powoda co z kolei wiązało się z utratą a co najmniej ograniczeniem zaufania do niego jako prezydenta miasta. Kreowało bowiem obraz powoda jako człowieka nieuczciwego.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności wskazują, że zachowanie pozwanego spowodowało naruszenie dóbr osobistych powoda takich jak dobre imię, część i godność.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował bezprawność swojego zachowania

Pozwany podnosił, że działał w interesie publicznym w granicach i na podstawie przysługującego mu prawa a sformułowana ocena działań powoda mieściła się w granicach dopuszczalnej krytyki podjętej w ramach wykonywania funkcji kontrolnej radnego. W ocenie Sądu powyższe stanowisko pozwanego nie jest uzasadnione.

Pozwany w toku procesu podnosił, że jego działanie było działaniem w interesie publicznym albowiem podjął je w ramach interwencji na prośbę mieszkańców ulicy (...), którzy w związku z planowaną inwestycją obawiali się długotrwałego zamknięcia ruchu drogowego na ich ulicy. Jak wykazało postępowanie dowodowe niewątpliwie pozwany wiedzę o tej inwestycji i związanych z nią obawach mieszkańców uzyskał właśnie w takich okolicznościach. Jednak z treści zeznań świadków wskazanych przez pozwanego wynika, to że zwrócili się o pomoc do pozwanego jako radnego wyłącznie z obawy o problemy jakie wywoła zamknięcie ruchu drogowego na ich ulicy. Nikt z nich nie wiązał tej sprawy bezpośrednio z osobą powoda. Wskazywali co najwyżej, że mieli wiedzę o tym, że inwestycja związana jest z działką Ł. N. (1). Niewątpliwie również interwencja pozwanego okazała się skuteczna albowiem odstąpiono od planu całkowitego zamknięcia ulicy. Stawianie w/w zarzutów powodowi jako prezydentowi miasta nie miało jednak na celu ochronę interesu publicznego.

Jak to zostało już wcześniej wskazane pozwany przed konferencją prasową nie podjął żadnej próby zainteresowania problemem powoda a jego twierdzenia, że tylko forma konferencji prasowej mogła spowodować reakcję prezydenta zostało przez Sąd uznane za niewiarygodne. Podkreślić również należy, że wypowiedzi pozwanego na konferencji prasowej skupiały się na atakowaniu powoda i zarzucaniu mu nieuczciwości. Tylko dzięki pytaniom obecnych dziennikarzy pozwany wskazał o jaką ulicę chodzi jednocześnie jednak nie sprecyzował istoty problemu mieszkańców i przyczyn swojej interwencji. W związku z tym trudno uznać, że pozwany działał wówczas w interesie publicznym a jego wypowiedzi stanowiły wyłącznie krytykę do której jako radny był uprawniony. Nie można bowiem uznać za dopuszczalną krytykę stawianie zarzutu nieuczciwego działania, które potencjalnie mogłoby być oceniane nawet jako działanie przestępcze.

Pozwany podnosił również, że powód działając w roli organu tj. jako Prezydent Miasta ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania tego organu a w szczególności wówczas, gdy sprawuje bezpośredni nadzór nad jednostkami organizacyjnymi, którym zarzucone zostały nieprawidłowości. Nie może on zatem zasadnie twierdzić, że nie istnieje związek przyczynowo skutkowy pomiędzy pełnioną przez niego funkcją publiczną a skutkami nieprawidłowych działań podjętych przez jednostki przez niego bezpośrednio nadzorowane. Jak to zostało już wcześniej wskazane w przedmiotowej sprawie powód domaga się ochrony w związku z ogłoszonymi publicznie przez pozwanego zarzutami osobistej nieuczciwości powoda. Podkreślić należy, że w toku konferencji prasowej pozwany nie zarzucał powodowi, że ten niewłaściwie nadzoruje podległych mu urzędników lecz zarzucał wprost powodowi działania nieuczciwe. Trudno inaczej ocenić użyte przez pozwanego sformułowania że urzędnicy „Powiedzieli jasno i wyraźnie Pan Prezydent kazał. M. to wykonali” albo „zadziałać musi polecenie i to nie zastępcy Prezydenta, a samego szefa” ; „Bo dzieje się to zgodnie z jego poleceniem z października 2015 roku”. Wypowiedzi te nie stanowią z pewnością zarzutu braku nadzoru nad działalnością podległych podmiotów lecz są personalnymi zarzutami skierowanymi wobec powoda. W związku z tym w ocenie Sądu nie istniał związek przyczynowy między ewentualnymi wadliwymi działaniami urzędników a zarzutami jakie pozwany postawił powodowi.

W odpowiedzi na pozew pozwany podnosił także, że ujemna ocena działalności powoda znajduje uzasadnienie w okolicznościach faktycznych, które pozwany szczegółowo zbadał. Podkreślić należy, że w przedmiotowej sprawie pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na to, że powód podejmował jakiegokolwiek osobiste działania w związku z inwestycją przy ulicy (...) a w szczególności, że nakazywał podległym mu urzędnikom podejmowanie jakichkolwiek decyzji lub wpływał na te decyzje. Pozwany ograniczył się wyłącznie do przedstawienia dokumentu w postaci decyzji z 15.10.2015 z której jednak nie wynika aby powód w jakikolwiek osobisty sposób był zaangażowany w czynności

podejmowane w sprawie inwestycji. Powód po za tym powoływał się wyłącznie na informację od urzędników, których nazwisk jednak nie ujawnił. W tej sytuacji brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że ustalenia jakie poczynił pozwany przed konferencją prasową dawały podstawy do zarzucania powodowi podejmowania działań nieuczciwych.

Pozwany podniósł również, że jego działanie nie posiada cech bezprawności albowiem podniesiony przez niego zarzut przybiera postać oceny, której nie można przypisać cech obraźliwego ataku ani nie jest motywowana realizacją indywidualnego interesu pozwanego bądź celem poniżenia powoda a nadto powód jako osoba pełniący funkcje publiczne musi liczyć się ujemnymi ocenami tej działalności. W ocenie Sądu stanowisko pozwanego w kwestii braku cech bezprawności jego działania jest nieprawidłowe. Trudno uznać bowiem, że zarzucenie powodowi działań nieuczciwych, „załatwienia” sprawy na korzyść osoby należącej do jego partii politycznej nie stanowiło ataku mającego na celu poniżenie powoda i wywołanie jego negatywnej oceny. Jednocześnie biorąc pod uwagę fakt, że pozwany nie dysponował żadnym obiektywnym dowodem na to, iż powód uczestniczył osobiście w „załatwianiu” sprawy podniesienie takiego zarzuty stanowiło działanie umyślne mające na celu poniżenie powoda. Osiągnięcie bowiem deklarowanego przez pozwanego celu jakim było wstrzymanie zamknięcia ulicy (...) nie wymagało w żadnym wypadku stawiania takich zarzutów. Podkreślić należy, że dwaj pozostali uczestnicy konferencji prasowej nie formułowali żadnych zarzutów wobec powoda a mówili ogólnie o problemach mieszkańców miasta w zakresie rozbudowy sieci wodno-kanalizacyjnej i budowy dróg. W ocenie Sądu pozwany formułując zarzuty wobec powoda działał z pobudek osobistych albowiem pozwany i powód pozostają od dawna w konflikcie co zresztą potwierdził pozwany w swojej wypowiedzi przed zamknięciem rozprawy.

Pozwany w swoich pismach procesowych wskazywał również, że działał w ramach przysługującego mu prawa podmiotowego tj w ramach wykonywania mandatu radnego obejmującego obowiązek „przyjmowania zgłaszanych przez mieszkańców gminy postulatów i przedstawiania ich organom gminy”. W ocenie Sądu wypowiedzi pozwanego będące przedmiotem niniejszej sprawy z pewnością nie mieści się w zakresie wskazanych wyżej uprawnień wynikających z wykonywania mandatu radnego. Trudno bowiem uznać, że stawianie nieprawdziwych zarzutów nieuczciwego działania przeciwnikowi politycznemu należy do uprawnień radnego.

Pozwany zaprzeczył również temu, że forma i treść podjętej przez niego krytyki wykraczała poza granice dozwolonych ocen, a w szczególności podniósł, że przybrała ona formę publicznie stawianych pytań o fakty, a zatem nie można zasadnie przyjmować, że pozwany formułował twierdzenia o faktach, których prawdziwości powinien bezwzględnie wiedzieć. W ocenie Sądu wyniki postępowania dowodowego przeczą powyższemu stanowisku pozwanego albowiem wypowiedzi pozwanego podczas konferencji prasowej miały charakter kategoriyczny, nie były to pytania, pozwany nie wskazywał na istnienie wątpliwości lecz kategoriycznie stawiał powodowi zarzuty.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał za całkowicie uzasadnione żądanie sformułowane w pkt 1 pozwu.

Odnosnie żądania zasądzenia od pozwanego na wskazany w pozwie cel społeczny kwoty 10.000 zł Sąd uznał to żądanie za usprawiedliwione co do zasady jednak w ocenie Sądu wskazana kwota była nadmierna i w związku z tym oddalono powództwo w części ponad 5000 zł. Przede wszystkim Sąd miał na względzie, iż podstawowym sposobem usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych jest żądanie złożenia przez sprawcę naruszenia odpowiedniego oświadczenia, w szczególności, gdy do naruszenia doszło przez upowszechnienie nieprawdziwej informacji dostępnej dla znacznego kręgu odbiorców. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nakaz złożenia przez pozwanego pisemnego oświadczenia spełni główną funkcję kompensacyjną, prewencyjno-wychowawczą, i stanowić będzie niewątpliwą dolegliwość dla pozwanego, dając przy tym satysfakcję powodowi, którego dobro zostało naruszone. Orzekając w zakresie tego żądania Sąd musi mieć na względzie wszelkie okoliczności sprawy. Ustalenia poczynione w toku postępowania wskazują, że pozwany świadomie ogłosił publicznie nieprawdziwe zarzuty wobec powoda nie mając de facto żadnych dowodów na ich poparcie. Okoliczność ta niewątpliwie uzasadnia zasądzenie od pozwanego na wskazany w pozwie cel społeczny odpowiedniej kwoty. Jednak w ocenie Sądu kwota 10.000 zł byłaby nadmierna. Nakazanie pozwanemu zapłaty kwoty 5.000 zł będzie wystarczająco dolegliwe dla pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 24 k.c. zobowiązał pozwanego B. D. do złożenia i wydania powodowi R. B. (1), w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, pisemnego oświadczenia następującej treści: „Bardzo przepraszam Pana Prezydenta R. B. (1) za to, że podczas konferencji na temat (...) – czyli jak załatwić sobie drogę i kanalizację na koszt miasta? dopuściłem się naruszenia dóbr osobistych Pana Prezydenta R. B. (1) – przez to, że podałem nieprawdziwe i bezprawne informacje o rzekomym załatwieniu przez Pana Prezydenta utwardzenia drogi oraz doprowadzenia kanalizacji do nieruchomości Pana Ł. N. (1). Ubolewam nad swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem”, przy czym treść oświadczenia winna zostać napisana na komputerze z zastosowaniem standardowej czcionki Times N. R. w rozmiarze 14 w kolorze czarnym, 1,5 wersa odstępu, wydrukowana na papierze koloru białego.

Ponadto na podstawie art. 24 kc w zw z art. 448 kc zasądzono od pozwanego na rzecz Hospicjum im. ks. J. P. przy parafii Ś. Polskich Braci Męczenników w B. kwotę 5.000 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art. 24 kc w zw. z art. 448 kc a contrario powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kc i zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.930 zł. Na powyższą kwotę składa się część uiszczonej opłaty sądowej tj kwota 850 zł (powód uiszczył łącznie kwotę 1100 zł tj 600 zł z tytułu opłaty od żądania z pkt 1 i 500 zł od żądania z pkt 2– w zakresie połowy żądania z pkt 2 powództwo zostało oddalone) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1080 zł zgodnie z § 8 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 w Sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.

SSO Wojciech Rybarczyk